

at det kan være tvivlsomt, at Foreningen staaer større Fare for at opløses, naar man ordner det saaledes, at de Misforstående repræsenterede de større Summer, medmindre Sammenholdet skal søge sin Støtte i en vis Tvang, og jeg paastaar, at det nuværende Repræsentantskab ikke er sammensat saaledes, at de forskjellige Klasser ere repræsenterede selv i et nogenlunde ligeligt Forhold til Summerne, de have asureret for, hvilket de jo havde billigt Krav paa, og jeg er temmelig sikker paa, at dette ingen- sinde bliver Tilfældet, saalænge Repræsentantskabet vælges paa den Maade, at Amtsraadene gjøre Indstilling om de Mænd, blandt hvilke Ministeren vælger. Og vil man saaledes bestemt fastholde det nu Bestaaende, kan jeg ikke nægte, at jeg ifølge min Overbeviisning om Sagen og den Erfaring, jeg har i dette Forhold, er nødt til at stemme saavel imod Udvalgets Forslag som imod Regjeringens Udlaast, da jeg paa ingen Maade kan erkjende, at det nuværende Repræsentantskab er valgt saaledes, at det kan kaldes et sandt Udtryk af de forskjellige Klasfers Mening, som de repræsenterer, og havde de, der nu holde saa stærkt paa Repræsentantskabet i dets nuværende Sammensætning, ikke en Anelse derom, saa behøve de ikke at frygte for en Concurrence som den, jeg har foreslaaet i det Forslag, jeg af Hensyn til Repræsentantskabets nuværende Sammensætning er fremkommen med. Den Mening, som jeg saaledes har tilladt mig at udtale, er efter min Anskuelse ogsaa i den fuldstændigste Samstemning med den Mening, der udtaltes i Justitsministeriets Skrivelse af 26de April 1858, forsaavidt den gik ud fra, at den ene Klasse ikke altså meget skulde behyrde den anden. Jeg misfjender nu langtfra ikke den nuværende Justitsministers gode Hensigt med at fremkomme med denne Lov; men jeg nærer paa den anden Side ogsaa det Haab, at den meget ærede Justitsminister vil af den Udtalelse, hvormed jeg har ledsaget mit Forslag, føle sig overbevist om, at min Modstand imod Sagen eller min Stemme for Udvalgs Medsættelse ikke er nogen som helst Demonstration enten imod Ministeren eller mod noget Parti, men alene støttet paa Sagen selv, og hvad

enten min Mening nu vinder Anklang i denne Forsamling eller ikke, haaber jeg dog, at den ærede Forsamling vil indrømme, at jeg har givet Grunde for min Mening, og at det er ærligt at være sin Mening bekendt. Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det af mig med 4 andre ærede Medlemmer stillede Forslag.

Formanden: Jeg forbeholdt mig at afgjøre, hvorvidt det af den 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) tilligemed 4 Medlemmer stillede Endringsforslag kunde komme under Afstemning. Jeg gjorde det for at give den ærede første Forslagsstiller Udgang til at udtale sig i saa Henseende. Jeg maa nu erklære, at jeg i Hensyn til de Grunde, som jeg strax ved Begyndelsen af Sagens Behandling anførte, ikke kan lade dette Forslag komme under Afstemning.

Nørgaard: Jeg tager altsaa mit Forslag tilbage.

Formanden: Denne Sag er afgjort.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Den første Deel af Udvalgets Fleertals Forslag, saalydende:

„Det ved § 22 i Loven af 4de Marts 1857 indstiftede Repræsentantskab for den ved Anordningen af 29de Februar 1792 oprettede Brandforsikkring for Landbygninger i Kongeriget Danmark bemyndiges herved til, paa Kongens Approbation, for Fremtiden at tage Bestemmelse angaaende Valgene, hvorved Foreningens og dens Interessenters gjensidige Kædtigheder og Forpligtelser ordnes, samt angaaende Bestyrelsen af Foreningen og dens Anliggender.“

ved Navneopraab, der var forlangt af Frølund, O. Nielsen, B. Christensen, N. Pedersen, Paulsen, Foged, Johannsen, Elders, v. Støcken og A. Larsen vedtoges, som nedstaaende Liste udviser, med 16 Stemmer mod 15.